

ตั้งแต่ต้นปีนี้เป็นต้นไป ขอให้ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกปรากฏขึ้นมา

นี่คือกุญแจสำหรับประตูไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น

วันนี้ บัพดาดา ผู้สร้างยุคใหม่ ได้มาเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่กับลูกๆของท่าน ด้วยความรักที่มีต่อลูกๆของท่าน ท่านจึงมาจากดินแดนอันไกลโพ้นมายังโลกที่มีตัวตนเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะของพระเจ้ากับพวกเขา ในโลกนี้พวกเขาต่างอวยพรปีใหม่ให้แก่กันและกัน แต่บัพดาดากำลังอวยพรลูกๆสำหรับทั้งปีใหม่และยุคใหม่ การเฉลิมฉลองปีใหม่เป็นการเฉลิมฉลองเพียงวันเดียว ในขณะที่ลูกเฉลิมฉลองยุคใหม่อย่างสม่ำเสมอในยุคบรรจบกัน เมื่อลูกดึงดูดด้วยแรงดึงดูดของความรักของพระเจ้า ลูกทุกคนก็ได้มาถึงที่นี่ อย่างไรก็ตาม ใครมาจากที่ไกลที่สุด? เป็นดั่งเบิ้ลฟอเรเนอร์หรือไม่? พวกเขายังคงมาจากโลกที่มีตัวตนนี้ แต่ดินแดนที่บัพดาดาอาศัยอยู่ในดินแดนอันไกลโพ้นได้เดินทางมานั้นอยู่ไกลแค่ไหน? ลูกสามารถคำนวณระยะทางที่บาบาเดินทางมาได้ไหมว่ากี่ไมล์? ดังนั้น บัพดาดา ผู้อาศัยในดินแดนอันไกลโพ้น กำลังเห็นว่าลูกทุกคน – ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาในโดมอนด์ฮอลล์ ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ในมธุบัน ญาณสโรวาร์ ในแคลเลอร์รี่ หรือลูกๆที่กำลังนั่งอยู่ห่างไกลในดินแดนนี้และในต่างแดน - กำลังมองเห็นและรับฟังจากที่ห่างไกลและเฉลิมฉลองการพบปะกับบัพดาดา ดังนั้น ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีเป็นล้านเท่าสำหรับยุคใหม่และปีใหม่กับลูกทุกคนในทุกหนแห่ง ยุคใหม่อยู่ตรงหน้าสายตาของลูกๆแล้วใช่ไหม? เท่านั้นเอง วันนี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบกัน และพรุ่งนี้ลูกจะปกครองอาณาจักรของลูกในยุคใหม่ในฐานะผู้มีสิทธิในอาณาจักร ลูกสัมผัสถึงความใกล้เคียงขนาดนั้นหรือไม่? มันเป็นเรื่องของวันนี้และพรุ่งนี้ ลูกเป็นเช่นนั้นเมื่อวานนี้ และลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งในวันพรุ่งนี้ ลูกสามารถมองเห็นชุดทองของยุคใหม่, ยุคทองของลูกที่อยู่ตรงหน้าลูกหรือไม่? มันสวยงามมาก ลูกมองเห็นได้อย่างชัดเจนใช่ไหม? วันนี้ลูกอยู่ในชุดธรรมดา และพรุ่งนี้ลูกจะอยู่ในชุดที่สวยงามที่เปล่งประกายของยุคใหม่ สำหรับปีใหม่พวกเขาให้ของขวัญแก่กันและกันเพียงแค่วันนี้วันเดียว อย่างไรก็ตาม บัพดาดา ผู้สร้างยุคใหม่ ได้มอบของขวัญแห่งโลกทองให้กับลูกทุกคน ซึ่งจะคงอยู่ต่อไปอีกหลายชาติเกิด ไม่ใช่ของขวัญที่สูญสลาย พ่อได้มอบของขวัญที่ไม่สูญสลายให้กับลูกๆ ลูกจำได้ไหม? ลูกไม่ได้ลืมไปแล้วใช่ไหม? ลูกสามารถมาและไปในหนึ่งวินาที ช่วงขณะหนึ่งลูกอยู่ในยุคบรรจบกัน และอีกช่วงขณะหนึ่งลูกก็สามารถไปถึงโลกทองของลูกได้ หรือว่ามันใช้เวลานาน? แล้วลูกก็จำอาณาจักรของลูกได้ใช่ไหม?

วันนี้กล่าวกันว่าเป็นวันแห่งการอำลา และหลังเที่ยงคืนจะเรียกว่าเป็นเวลาแห่งการเฉลิมฉลอง ดังนั้นในวันแห่งการอำลาพร้อมกับการอำลาปี ลูกบอกอะไรอีกหรือไม่? ลูกได้ตรวจสอบหรือไม่ว่าลูกได้อำลาไปตลอดกาลหรืออำลาเพียงช่วงเวลาสั้นๆ? บัพดาดาได้บอกลูกไปแล้วก่อนหน้านี้ว่าเวลากำลังเคลื่อนตัวไปอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้น ลูกได้ตรวจสอบผลลัพธ์ของทั้งปีหรือไม่ว่าความเร็วในความพยายามของลูกนั้นเร็วหรือไม่? หรือบางครั้งมันเป็นความเร็วในระดับหนึ่งและบางครั้งเป็นความเร็วที่แตกต่างกัน? เมื่อเห็นสภาพของโลกแล้ว เวลานั้นลูกต้องทำให้ทั้งสองรูปของลูกปรากฏออกมาโดยเฉพาะ สองรูปนั้นคือ: รูปของความเมตตาและมีความเมตตากรุณาที่จะให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน รูปที่สอง เป็นนายผู้ประทาน เป็นลูกของผู้ประทานให้แก่ทุกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณในโลกไม่มีพลังโดยสิ้นเชิง มีความทุกข์ ไร้ความสงบ และร้องไห้ออกมา พวกเขาเรียกร้องหาพ่อและลูกดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา: "โปรดประทานความสุข ความสงบ ความปิติยินดีและความกล้าหาญแก่เรา แม้เพียงช่วงขณะหนึ่ง" พ่อไม่อาจทนเห็นหรือได้ยินความเศร้าโศกและความทุกข์ระทมของลูกๆได้ ลูกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาทั้งหลายไม่รู้สึกเมตตาเลยหรือไม่? พวกเขาเรียกร้องว่า "ให้ ให้ให้!" ดังนั้น ลูกๆของผู้ประทาน อย่างน้อยก็ให้พวกเขาสักหยดหนึ่ง! พ่อได้ทำให้ลูกๆของท่านซึ่งเป็นมิตรร่วมทางของท่านกลายเป็นนายผู้ประทานและเป็นมือขวาของท่าน และส่งสัญญาณนี้ให้แก่ลูก: ลูกต้องให้การหลุดพ้นแก่ดวงวิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดในโลก ทุกคนจะต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น โอ้ ลูกๆของผู้ประทาน เวลานี้ ด้วยความคิดอันสูงส่งของลูก ด้วยพลังแห่งจิตใจของลูก จงให้พวกเขาได้รับการหลุดพ้นด้วยวิถีใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นด้วยคำพูด ด้วยความสัมผัสและการเชื่อมโยง ด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ด้วยกระแสจิตหรือบรรยากาศ พวกเขา กำลังร้องเรียกหาว่า "ให้การหลุดพ้นแก่พวกเรา!" บัพดาดากำลังพูดกับมือขวาของท่านว่า: จงมีเมตตา

ลองคำนวณดูจนถึงตอนนี้ในโปรแกรมและการประชุมใหญ่ทั้งหมดที่ลูกมีในบาร์ต และศูนย์ที่ลูกเปิดในต่างประเทศ

ตามจำนวนประชากรของดวงวิญญาณทั้งหมดในโลก ลูกได้แสดงหนทางแห่งการหลุดพ้นให้แก่ดวงวิญญาณก็เปอร์เซ็นต์? ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์แก่บารัตเพียงเท่านั้นหรือเป็นผู้ให้คุณประโยชน์แก่ต่างประเทศของทั้งห้าทวีป? ไม่ว่าลูกจะเปิดศูนย์ที่ใด ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์แก่สถานที่นั้นหรือเป็นผู้ให้คุณประโยชน์แก่โลก? เพื่อที่จะให้คุณประโยชน์แก่โลก ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นมือขวาของพ่อ ลูกเป็นมือขวาใช่หรือไม่? เมื่อลูกให้สิ่งใดแก่ใคร ลูกให้สิ่งนั้นได้อย่างไร? ลูกให้ด้วยมือของลูกใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกคือมือของบรรพดาใช่หรือไม่? ลูกคือมือของท่าน ดังนั้น บรรพดาจึงถามมือขวาของท่านว่าลูกได้ให้ประโยชน์แก่ดวงวิญญาณก็เปอร์เซ็นต์? ลูกได้ให้ประโยชน์ก็เปอร์เซ็นต์? บอบบา คำนวณดูสิ ลูกพันดาวสณลาดในการคำนวณไม่ใช่หรือไม่? เหตุนี้เองบรรพดาจึงพูดว่า: เวลานี้ให้เพิ่มความพยายามของตัวลูกเองและความพยายามสำหรับวิธีการต่างๆในการทำงานรับใช้ ในแง่ของสภาพของลูกเอง ให้ตรวจสอบสี่สิ่งนี้โดยเฉพาะ สิ่งนี้เรียกว่าความพยายามอย่างเข้มข้นจริงจัง

ประการแรก ให้ตรวจสอบว่าลูกมีความรู้สึกว่าเป็นเครื่องมือหรือไม่ มีรูปที่สูงส่งใดๆของจิตสำนึกของ "ฉัน" หรือไม่? มีจิตสำนึกของ "ของฉัน" หรือไม่? สำหรับคนธรรมดา "ฉัน" และ "ของฉัน" เป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องหยาบๆ อยากรู้ก็ตามในชีวิตรบราห์มิน "ของฉัน" และ "ฉัน" เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและสูงส่ง ลูกรู้หรือไม่ว่าภาษาของสิ่งนั้นคืออะไร? "สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา สิ่งนี้ดำเนินต่อไปตลอดเวลา สิ่งนี้จะเกิดขึ้น เรากำลังก้าวไปข้างหน้า เรากำลังเห็น..." ดังนั้น คนๆหนึ่งจะต้องเป็นเครื่องมือ(นิมิต) ลูกเป็นเครื่องมือในทุกทาง ไม่ว่าจะเป็นในงานรับใช้ ในสภาพของลูก ในความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูก ให้ใบหน้าและกิจกรรมของลูกเป็นเครื่องมือ คุณสมบัติพิเศษประการที่สองของสิ่งนั้นคือความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือและถ่อมตน (นิรมัน) เป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตน เป็นเครื่องมือและดำเนินการสร้างใหม่ (นิรมาน) ด้วยความถ่อมตน ดังนั้น ลูกได้ยินสามสิ่งนี้ - เครื่องมือ ความถ่อมตน การสร้างใหม่ และประการที่สี่คือการอยู่เหนือเสียง (เนอรฺวานา-นิพพาน) ไปถึงดินแดนที่อยู่เหนือเสียงเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ กลับมามั่นคงในสภาพที่อยู่เหนือเสียง เพราะต่อเมื่อลูกเองอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือเสียงแล้วเท่านั้น ลูกจึงจะสามารถทำให้ดวงวิญญาณอื่นไปถึงดินแดนที่อยู่เหนือเสียงได้ ตอนนี้ ทุกคนต้องการการหลุดพ้น พวกเขา กำลังร้องเรียกหา: "ปลดปล่อยเรา! ปลดปล่อยเรา!" ดังนั้น การที่จะมีสี่สิ่งเหล่านี้ในเปอร์เซ็นต์ที่ดีในชีวิตรบราห์มินทางปฏิบัติของลูก หมายถึงการเป็นผู้เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจัง แล้วบรรพดาจะพูดว่า: ว้า! ว้า ลูกๆ ว้า! ลูกเองก็จะพูดว่า: ว้า บาบว้า! ว้า ละคร ว้า! ว้า ความพยายาม ว้า!" อยากรู้ก็ตาม ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกพูดอะไร? ลูกรู้ไหม? บางครั้งลูกพูดว่า "ว้า" และบางครั้งลูกพูดว่า "why (ทำไม)" แทนที่จะเป็น "why" มันกลายเป็น "ไฮ (ความทุกข์)" ดังนั้น อย่าให้เป็น "why" แต่เป็น "ว้า!" ลูกชอบอะไร ว้า หรือ why? ลูกชอบอะไร (ว้า) ลูกไม่เคยพูดว่า "why" เลยหรือไม่? มันมาได้ตั้งใจหรือไม่?

ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์พูดว่า "why? why?" ลูกพูดเช่นนั้นไหม? ลูกพูดว่า "why (ทำไม) หรือไม่?" บางครั้งลูกพูดสิ่งนี้หรือไม่? ผู้ที่ไม่เคยพูดว่า "why?" ยกมือขึ้น มีลูกน้อยมาก ในบรรดาชาวบารัต ลูกที่พูดว่า "ทำไม, อะไร" แทนที่จะพูดว่า "ว้า ว้า" ยกมือขึ้น! ลูกพูดว่า "ทำไม" หรือ "อะไร" ใครอนุญาตให้กับลูก ชันสการ์ของลูก ชันสการ์เก่าของลูกอนุญาตให้ลูกพูดว่า "ทำไม ทำไม" หรือ? และพ่อพูดว่า "ว้า ว้า!" อย่าได้พูดว่า "ทำไม ทำไม" ดังนั้นเวลานี้ลูกจะทำอะไรในปีใหม่? ลูกจะพูดว่า "ว้า ว้า!" หรือไม่? หรือ บาบาควรอนุญาตให้ลูกพูดว่า "ทำไม?" บางครั้ง "ทำไม" "ทำไม" ก็ไม่ดี เมื่อลูกมีปัญหาแก้ส (vai - ปัญหาเรื่องแก้สในภาษาฮินดี) ต้องใส่ก๊ิปันป่วนใช่หรือไม่? ดังนั้นการถามว่า "ทำไม" ก็เหมือนกับปัญหาเรื่องแก้ส อย่าทำสิ่งนี้ "ว้า ว้า!" ดุดีมาก ลูกทุกคนก็พูด "ว้า ว้า ว้า!" เช่นกัน

อ๊ะชะ ผู้ที่กำลังรับฟังและกำลังมองเห็นจากที่ห่างไกลในบารัตและในต่างประเทศ บาบาก็ถามลูกๆเช่นกันว่า ลูกพูดว่า “ว้า ว้า!” หรือ “Why? Why?” นี่เป็นวันแห่งการอำลา วันนี้เป็นวันแห่งการอำลา วันสุดท้ายของปี ดังนั้น ลูกทุกคนจึงมีความคิดว่าลูกจะไม่พูดคำว่า “Why(ทำไม)” อีกต่อไปไหม? ลูกจะไม่คิดถึงมันด้วยซ้ำ ไม่ใช่เครื่องหมายคำถาม ไม่ใช่เครื่องหมายอัศเจรีย์ แค่ว่าพูดสต่อป เมื่อลูกเขียนเครื่องหมายคำถาม มันคงเคี้ยวมาก ในขณะที่การเขียนจุดฟูลสต่อปเป็นเรื่องที่ง่ายมาก เพียงแค่หลอมรวมพ่อผู้เป็นจุดในดวงตาของลูก เช่นเดียวกับบูรมาตาที่ลูกเห็นในดวงตาของลูก ในท่านองเดียวกัน หลอมรวมพ่อผู้เป็นจุดในดวงตาของลูกอยู่เสมอ ลูกรู้วิธีหลอมรวมท่านหรือไม่? หรือว่าท่านไม่พอดี? ท่านขึ้นหรือลงหรือไม่? แล้วลูกจะอย่างไร? ลูกจะบอกลาอะไร? บอกลากับ “why(ทำไม)?” อย่าให้มีแม้แต่เครื่องหมายอัศเจรีย์ เช่น “สิ่งนี้เป็นไปได้ได้อย่างไร?” “สิ่งเกิดขึ้นด้วยหรือไม่?” “มันไม่ควรเกิดขึ้น แล้วทำไมมันถึงเกิดขึ้น?” อย่าให้มีเครื่องหมายคำถามหรือเครื่องหมายอัศเจรีย์ มีเพียงพ่อกับฉันเท่านั้น ลูกๆหลายคนพูดว่า “มันเกิดขึ้นตลอดเวลาใช่หรือไม่?” พวกเขาเล่าเรื่องที่สนุกๆให้กับบรรพดาในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถบอก

ทุกสิ่งทุกอย่างให้กับบาบาเป็นการส่วนตัวต่อหน้าได้ ดังนั้นพวกเขาจึงบอกทุกสิ่งทุกอย่างในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขานะ โอเค อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นก็เป็นเรื่องดี (ซัลตาไฮ – ไปตามทาง) แต่ลูกไม่จำเป็นต้องเดิน (ซัลนา – เดิน) ลูกต้องโอบอ้อม ดังนั้นทำไมลูกถึงมองสิ่งที่แค่เคลื่อนไหวไป จงโอบอ้อมและทำให้ผู้อื่นโอบอ้อม! ความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์มีพลังมาก แต่ไม่ควรมัวแต่ถามว่า “ทำไม” คั่นกลางในระหว่างนั้น อย่าให้มีสิ่งอื่นใดนอกจากความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้มีพลังมากที่ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงคนที่มีความรู้สึกที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของตัวเองได้ โอเค ถ้าลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพวกเขาได้ ทางเลือกที่สองคือ หากความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูกไม่มีวันสูญสลาย ไม่ใช่เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น แต่ไม่มีวันสูญสลาย ดังนั้น ลูกจะไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากความรู้สึกที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านั้นได้ เมื่อลูกเริ่มที่จะถามว่า “ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น? สิ่งนี้จะดำเนินต่อไปอีกนานแค่ไหน? จะดำเนินต่อไปอย่างไร?” แล้ว พลังของความปรารถนาดีของลูกก็จะลดลง มิฉะนั้น ความคิดของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูกจะมีพลังมาก ดูสิ ลูกทุกคนมาหาบัพดา จดจำวันแรกของลูกไว้ บัพดาทำอะไร? ไม่ว่าจะเป็นคนที่ไม่บริสุทธิ์ คนบาป คนธรรมดา หรือคนที่มีทัศนคติต่างกันและมีความรู้สึกต่างกันไป บัพดาทำอะไร? ท่านมีความปรารถนาดีต่อลูกใช่หรือไม่? ลูกเป็นของพ่อ ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ท่านมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์เหล่านี้ต่อลูกใช่หรือไม่? ด้วยสิ่งเหล่านี้ที่ลูกมาเพื่อเป็นของพ่อ พ่อเคยพูดใหม่ว่า “ทำไมลูกผู้เป็นคนบาปถึงมา?” ท่านมีความปรารถนาดีอยู่เสมอว่า “ลูกเป็นของพ่อ ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ” เมื่อพ่อมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อลูก หัวใจของลูกพูดว่าอะไร? “บาบาของนั่น” แล้วพ่อพูดว่าอะไร? “ลูกๆ ของพ่อ” หากลูกยังคงมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อไปในลักษณะเดียวกัน ลูกจะสามารถมองเห็นอะไร? “พี่ชายน้องชายที่แสนหวานของฉันของวงจรถัดไป พี่สาวน้องสาวของฉันที่จากหายไปนานและได้พบเจอแล้ว” การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้น

ดังนั้นในปีนี้ จงแสดงให้เห็นสิ่งนี้โดยการทำอะไรบางอย่าง อย่าเพียงแค่มือขึ้น มันง่ายมากที่จะยกมือขึ้น ยกมือแห่งจิตใจของลูกขึ้นมา เพราะเหตุใด? ยังคงมีงานอีกมากมายที่จะต้องทำ? เมื่อบัพดาตามองไปรอบๆ และเห็นดวงวิญญาณของโลก ท่านรู้สึกมีความเมตตาอย่างมาก เวลานี้แม้แต่วัตถุต่างๆของธรรมชาติก็เหนื่อยแล้ว เวลานี้ธรรมชาติเองก็เหนื่อยล้าเช่นกัน แล้วเธอจะทำอะไรได้? เธอกำลังทำให้ดวงวิญญาณทุกชั้นหมดเมตตา เมื่อเห็นลูกๆ พ่อก็รู้สึกเมตตา ลูกทุกคนไม่รู้รู้สึกเมตตาหรือ? ลูกได้ยืนขาแล้วก็เงยไป แค่นั้นเอง ดวงวิญญาณมากมายได้จากไป ดวงวิญญาณเหล่านั้นถูกตัดสิทธิ์จากศาสนของบาบา อย่างน้อยเวลานี้ก็จะเป็นผู้ประทาน เป็นผู้เมตตา! มันจะเกิดขึ้น ลูกจะมีเมตตาต่อเมื่อทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกปรากฏขึ้นในตนเองตั้งแต่ต้นปีนี้ ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด – สำคัญของการเป็นร่างกายหรือจิตสำนึกที่เป็นร่างก็เป็นการขาดการตระหนักรู้ถึงการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน สิ่งเล็กน้อยๆที่ไม่สำคัญและมีขีดจำกัดทั้งหลายทำให้สภาพของลูกขึ้นลง เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นคืออะไร? ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นขาดหายไป มีความผูกพันยึดมั่น ไม่มีการวางเฉย แต่มีความผูกพันยึดมั่น เมื่อลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างสมบูรณ์ - เมื่อมีการวางเฉยแม้แต่ในทัศนคติของลูก การวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในสายตาของลูก ในความสัมพันธ์และในสายสัมพันธ์ของลูก และในงานรับใช้ แล้วเมื่อนั้นประตูสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นจะเปิดออก ดวงวิญญาณทั้งหลายที่จากไปตอนนี้จะไปเกิดใหม่และประสบกับความทุกข์อีกครั้ง อย่างไรก็ตาม ลูกคือผู้ที่เปี่ยมเครื่องมือในการเปิดประตูสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นใช่หรือไม่? ลูกเป็นมิตรร่วมทางของพ่อบราห์มาใช่หรือไม่? ดังนั้น ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกคือกุญแจในการเปิดประตู กุญแจยังไม่ได้ลูกใช้ กุญแจยังไม่ได้ลูกทำขึ้นมาด้วยซ้ำ แม้แต่พ่อบราห์มาเองก็ยังคงรออยู่ แอดวานซ์ปาร์ตี้ก็รอเช่นกัน วัตถุประสงค์ต่างๆของธรรมชาติก็รอเช่นกัน พวกเขาเหนื่อยล้ามาก แม้แต่มายาก็ยังนับวันของเธอ ตอนนี้ พุดลี โอ้ นายผู้ทรงอำนาจ บอกพ่อสิว่าลูกจะทำอะไร!

ปีนี้ ลูกจะนำมาซึ่งความใหม่บางอย่างใช่หรือไม่? ลูกเรียกมันว่าปีใหม่ ดังนั้น ลูกจะทำอะไรใหม่ใช่หรือไม่? ดังนั้น ตอนนี้เตรียมกุญแจสำหรับการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดและสำหรับการไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกทุกคนกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นก่อนใช่หรือไม่? ลูกสัญญากับพ่อบราห์มาว่าลูกจะกลับไปกับท่าน ลูกจะลงมากับท่าน ลูกจะปกครองอาณาจักรกับท่าน และทำความเลื่อมใสศรัทธากับท่าน ดังนั้น เวลานี้จึงเตรียมการไว้ ลูกจะทำเช่นนั้นในปีนี้หรือลูกต้องการทำอีกปีหนึ่ง? ผู้ที่คิดว่าจะมี “ความโลภ” ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ยกมือขึ้น ลูกจะทำเช่นนั้นหรือไม่? แล้วแอดวานซ์ปาร์ตี้จะแสดงความยินดีกับลูกมากมาย พวกเขาเหนื่อยล้าเช่นกัน อัจชะ ผู้เป็นครูจะพูดว่าอะไร? ผู้ที่อยู่ในแถวแรกพูดว่าอะไร? ก่อนอื่น ลูกซักดีและพันดาวาในแถวแรก ใครจะทำสิ่งนี้? ยกมือขึ้น ไม่ใช่ยกครั้งหนึ่ง ถ้าลูกยกมือขึ้นเพียงครั้งหนึ่ง ก็จะกล่าวได้ว่าลูกทำได้แค่ครั้งเดียวเท่านั้น ยกมือขึ้นสูงๆ อัจชะ ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี บาบาขอ

ให้ดับเบิลฟอเรนเนอร์ยกมือขึ้น ดับเบิลฟอเรนเนอร์มองหน้ากันแล้วดูว่าใครยังไม่ได้ยกมือ อัจชะ คนในกลุ่มชินดีก็ยกมือเช่นกัน เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ ลูกก็จะทำสิ่งนี้เช่นกันไหม? กลุ่มชินดีจะทำสิ่งนี้หรือไม่? ถ้าเช่นนั้นก็ขอแสดงความยินดีเป็นสองเท่า ดีมาก ขณะที่ให้ความเป็นมิตรแก่กันและกัน ขณะที่ส่งสัญญาณด้วยความปรารถนาดีและจับมือกัน ลูกก็ต้องทำสิ่งนี้ อัจชะ (มีใครบางคนตะโกนในที่ชุมนุม) ทุกคน นั่งลง มันไม่มีอะไรใหม่

ตอนนี้ จงกลายเป็นจุดในหนึ่งวินาทีและจดจำพ่อผู้เป็นจุด และไม่ว่าจะมีสถานการณ์ใดก็ตาม ให้ใส่จุดฟูลสตอปกับสถานการณ์เหล่านั้น ลูกทำได้ไหม? ในหนึ่งวินาที "ฉันเป็นของบาบาและบาบาเป็นของฉัน" อัจชะ

ถึงลูกๆทั้งหมดในทุกหนแห่งที่เป็นนายของยุคใหม่ ถึงลูกๆทั้งหมดในทุกหนแห่งที่เฉลิมฉลองปีใหม่ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น ผู้ที่โอบน้อมอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นโอบน้อม ถึงลูกๆเช่นนั้นที่อยู่ในสภาพที่โอบน้อม ถึงเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่จะกลายเป็นลูกประจำของสายประจำแห่งชัยชนะด้วยความเพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงใจ ถาดแห่งความยินดีของบรรพดาที่เต็มไปด้วยพรสำหรับปีใหม่และยุคใหม่ ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่า ลูกสามารถปรบมือได้ด้วยมือเดียว (โบกมือ) อัจชะ

พร: ขอให้ลูกทำให้สภาพของลูกคงที่สม่ำเสมอและมั่นคงด้วยการฝึกสมาธิและความมั่นคง และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นตัวของความสำเร็จทั้งหมด
เมื่อลูกมีสมาธิ ลูกจะมีสภาพที่คงที่สม่ำเสมอและมั่นคงโดยอัตโนมัติ ด้วยการมีสมาธิ ความคิด คำพูด และการกระทำที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดจะจบสิ้นลง และทุกอย่างจะเต็มไปด้วยพลัง การมีสมาธิหมายถึงการอยู่อย่างมั่นคงในความคิดเดียวที่สูงส่ง ซึ่งการขยายตัวของต้นไม้ทั้งต้นจะหลอมรวมกัน เพิ่มการมีสมาธิของลูกและความป็นป่วนทุกประเภทจะจบสิ้นลง ความคิด คำพูด และการกระทำทั้งหมดของลูกจะประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย สำหรับสิ่งนี้ จงเป็นผู้ที่อยู่ในสันโดษ

คติพจน์: เมื่อลูกทำความผิด การคิดถึงความผิดนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าหมายถึงการเพิ่มรอยเปื้อนนั่นลงบนรอยเปื้อนเดิมอยู่เรื่อยๆ ดังนั้น จงใส่จุดฟูลสตอปกับอดีต

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: อยู่อย่างมีชัยชนะด้วยสำนึกของรูปรวมอย่างต่อเนื่อง

เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณและร่างกายรวมกันในเวลานี้ ในทำนองเดียวกัน ให้ตัวลูกเองและพ่ออยู่อย่างรวมกัน เพียงจำไว้ว่า "บาบาของฉัน" แต้มดิลักแห่งความเป็นมิตรร่วมทางของลูกไว้บนหน้าผากของลูกอยู่เสมอ ลูกจะไม่มีวันลืม "ซูฮาก" (สามี) มิตรร่วมทางของลูก ดังนั้น จงรักษามิตรร่วมทางของลูกไว้กับลูกเสมอ หากลูกอยู่กับท่าน ลูกจะกลับไปกับท่าน ลูกต้องอยู่กับท่านและกลับไปกับท่าน ท่านอยู่กับลูกในทุกวินาทีและในทุกความคิด